VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C191 – FIN10**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 20 april 2010

INHOUD

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het actieplan Vlaanderen in Actie
Interpellatie van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de monitoring van het Pact 2020 en de resultaten van Vlaanderen in Actie
Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de eerste tussentijdse evaluatie van Pact 2020 door de studiedienst van de Vlaamse Regering en de Open Dialoogdag 3
Met redenen omklede moties 12

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opvolging van de overdracht van de Nationale Plantentuin van Meise 13

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evaluatie en toekomst van het kadaster van de ondergrond 14

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het communicatiebeleid van de Vlaamse Regering 17

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het actieplan Vlaanderen in Actie

Interpellatie van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de monitoring van het Pact 2020 en de resultaten van Vlaanderen in Actie

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de eerste tussentijdse evaluatie van Pact 2020 door de studiedienst van de Vlaamse Regering en de Open Dialoogdag

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, mijn interpellatie is een tijd geleden ingediend. Door onvoorziene omstandigheden is ze uitgesteld tot vandaag. Ik verwijs expliciet naar woensdag 10 maart, toen vond de officiële installatievergadering plaats van de Raad van Wijzen die de uitvoering van Vlaanderen in Actie (ViA) en het Pact 2020 moeten opvolgen. De raad moet fungeren als klankbord voor de regering en als alarmbel om de afgesproken strategie te bewaken. Bovendien moet de raad optreden als ViA-ambassadeur, de maatschappelijke afspraken rond ViA in de aandacht houden, ateliers organiseren en een jaarlijks sociaal-economisch forum organiseren. De raad zal maandelijks bijeenkomen met de minister-president.

Minister-president, de nieuwe voorzitter van ViA is professor Koen Geens, u kent hem, ik verneem dat hij uw gewezen kabinetschef is. Hij stelt dat het tijd is om voor concrete resultaten te zorgen. Die resultaten zijn er nu, en waren er toen, inderdaad niet of nauwelijks. ViA bestaat intussen reeds enkele jaren, maar is tot nog toe een groots opgevat project gebleken zonder al te veel concrete, tastbare realisaties. Nochtans dringt de tijd: tegen 2020 moet ViA van Vlaanderen een topregio maken op gebied van innovatie, logistiek, ondernemerschap, onderwijs en een efficiënte overheid. Dat is toch de bedoeling.

Waar we alvast niet naast kunnen kijken, is de groots opgezette campagne om de Vlamingen te laten kennismaken met het plan Vlaanderen in Actie. De televisie, de radio en de kranten staan er vol van. Zo is er bijvoorbeeld de mooi uitgewerkte krantenkatern, waarin wordt uitgelegd hoe Vlaanderen moet scoren in 2020 en welke doorbraken er moeten worden gerealiseerd.

Maar het is nu net op het vlak van dat realiseren dat het verhaal eindigt. Ik verwijs naar de krantenartikelen op het moment dat ik mijn interpellatie indiende. Ze spraken over het magere resultaat. Er stonden nog maar twee discussiethema's online. Het ene telde 22 reacties, het andere 78. Ik heb vandaag nagekeken hoe het nu staat. Op het discussieforum van ViA zijn er nu zeven thema's te bespeuren, met – hou u vast – 85, 45, 13, 5, 18, 13 en 14 reacties. Dat zijn 193 reacties. Er is nog een apart reactiepunt voor het thema 'wat doe jij?'. Daar zijn 123 reacties op toegekomen. Dat is bijzonder mager als men het opzet van heel het project en de groots opgezette reclamecampagne bekijkt. Ik heb voor de gein nog eens naar Facebook gekeken. Ik ben nogal een Facebookfan. Er bestaat een fanpagina voor ViA. U hebt zelf ontzettend veel fans, minister-president, maar ViA heeft er amper 472. Voor zo'n grootse campagne is dat mager. *(Opmerkingen)*

Men kan daar nu misschien wel smalend over doen, maar eigenlijk is Facebook een discussieforum waarop men duidelijk ziet waar de mensen aandacht voor hebben. Dat ViA daar aanwezig is, bewijst dat men daar fans zoekt. 472 is bitter weinig.

Het Vlaams Belang heeft er in het verleden reeds op gewezen dat dit heel sterkt lijkt op recyclage van engagementen zonder dat er daadwerkelijk iets wordt gerealiseerd. Het ViA is niet nieuw, het gaat al enkele jaren terug. Uw voorganger, Yves Leterme, is daar nog mee bezig geweest. Het is het herdenken van eigen initiatieven en van initiatieven van uw voorgangers.

Nu de nieuwe Raad van Wijzen is geïnstalleerd, is blijkbaar de tijd gekomen om resultaten te boeken. Om het opnieuw met de woorden van de nieuwe voorzitter te zeggen: "De plannen zijn er, nu is het tijd om voor concrete resultaten te zorgen." Blijkbaar staan er al diverse projecten in de startblokken. Minister-president, naar aanleiding van de kritieken in de media, hebt u gesteld dat te snelle communicatie bij iedereen de vraag oproept waar de inhoud blijft. U vulde vervolgens aan dat bij een gebrek aan communicatie iedereen dan weer wil weten of er een project is. Dit is natuurlijk een redenering die moet verhullen dat na een hele periode van ter plaatse trappelen nu weinig concrete resultaten geboekt werden.

De hamvraag blijft dan ook of, gezien de precaire budgettaire situatie, de Vlaamse Regering wel in staat is om voldoende middelen te investeren in het eigen prestigieuze project. De huidige mediacampagne rond het plan Vlaanderen in Actie is alvast een prima geregisseerde promotiestunt voor de Vlaamse Regering. Dat moet ik u nageven. Dat is puik gedaan, ook al zijn de reacties bedroevend laag. Als er gevraagd wordt naar de concrete invulling, dan wil men de details blijkbaar niet kwijt, maar wordt verwezen naar het moment dat de projecten klaar zullen zijn. Dit lijkt, wat mij betreft, alvast sterk op een vorm van aankondigingsbeleid.

Vandaar, minister-president, dat ik graag een stand van zaken zou krijgen omtrent het toekomstplan Vlaanderen in Actie.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister-president, mijn interpellatieverzoek dateert al van een aantal weken geleden, maar het actieplan Vlaanderen in Actie dateert al van juli 2006, want het was toen dat de toenmalige minister-president, Yves Leterme, het actieplan presenteerde. Volgens hem was het de manier om Vlaanderen voor te bereiden op de economische uitdagingen van de toekomst. Die uitdagingen waren volgens hem erg groot en lagen onder meer op het vlak van talentontwikkeling, logistiek en innovatie. Hij riep expliciet iedereen in Vlaanderen op om zich achter dit plan te scharen. Wat later volgde het Pact 2020 met doelstellingen die verdeeld werden over vijf centrale thema's: meer welvaart en welzijn, een competitieve en duurzame economie, meer mensen aan de slag, levenskwaliteit en een efficiënt bestuur.

Minister-president, we zijn nu al een aantal jaren verder en volgens een recente nota van u resulteerde ViA al in een langetermijnvisie voor de regio Vlaanderen, met een aantal centrale waarden en speerpunten. Bovendien slaagde ViA erin om belangrijke niet-politieke stakeholders bij het traject te betrekken. Dat laatste is duidelijk. Er zijn inderdaad al heel wat fora, events en seminaries georganiseerd. Experts, ervaringsdeskundigen en stakeholders kregen het woord, maar er kan moeilijk worden verborgen dat er maar heel weinig resultaten werden geboekt.

Uit de nulmeting die werd gedaan, blijkt vooral dat Vlaanderen nog heel ver verwijderd is van de positie van topregio op economisch, ecologisch en sociaal vlak. Voor nogal wat indicatoren evolueren we in negatieve zin. Ik weet wel dat het een nulmeting is, maar toch is die af en toe confronterend. Ik geef u een aantal voorbeelden.

Voor de kansengroepen en hun participatie blijkt uit de nulmeting dat de kloof erg groot is: de cultuurparticipatie ligt zelfs lager dan in 2004.

Inzake logistiek en verkeer blijkt uit de nulmeting dat de broeikasgasemissies van het vrachtvervoer blijven stijgen, dat de werkgelegenheid per tonkilometer in de logistiek daalt en dat het aantal wagens met een hoge uitstoot toeneemt.

Als ik het heb over leren en arbeid, stelt de nulmeting vast dat de arbeidsmarktdeelname van personen met een handicap onveranderd laag blijft en dat hetzelfde probleem bestaat voor laaggeschoolden. Meer zelfs, het aantal werknemers dat betrokken is in het levenslang leren, daalt. Ook het aantal competentiegerichte ondernemingen die een strategisch competentiebeleid voeren, daalt. Dit zijn allemaal vrij confronterende zaken.

Op het domein 'milieu' blijkt dat we heel slecht scoren op het vlak van biodiversiteit, dat er diverse habitats bedreigd zijn. Over stadsbossen werd gezegd dat er in heel wat centrumsteden projecten opgestart hadden moeten worden, maar slechts 28 percent van de aangekondigde projecten werd opgestart. Ik ken het verhaal van het stadsbos van Gent heel goed, het bos wordt al heel lang aangekondigd, maar het project geraakt maar niet van de grond en nu is er weer een bijkomende belemmering met de Raad van State. Van de groenbestemmingen waarin werd voorzien in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, werd slecht 30 percent gehaald.

De nulmeting blijkt helemaal niet positief te zijn, er is een grote kloof tussen wat men verwachtte en wat men heeft geregistreerd. Ondertussen – en dat is toch niet onbelangrijk – vragen een aantal stakeholders duidelijke accentverschuivingen. Zo vroegen het ACW en de Verenigde Verenigingen om de ambities meer te richten op milieu, armoede, cultuur en etnische minderheden. Uit de vaststellingen op basis van de nulmetingen die ik naar voren heb geschoven, blijkt dat dit een terechte vraag is, een vraag die ondersteund kan worden.

Minister-president, hoe evalueert u na 4 jaar werking de resultaten van ViA? Gaat u akkoord dat de nulmeting globaal een eerder ongunstige toestand laat zien? Wat is er de oorzaak van dat er uiteindelijk nog maar weinig concrete realisaties zijn? Welke maatregelen wil de regering nemen om de ongunstige situatie op diverse vlakken weg te werken? Bent u het ermee eens om de ambities meer te richten op milieu, armoede, cultuur en etnische minderheden? Welke accentverschuivingen wil de regering aanbrengen in ViA en in het Pact 2020?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister, ik kan me in grote lijnen aansluiten bij de vorige twee sprekers. Ik wil ook een onderscheid maken tussen ViA en het Pact 2020. ViA, als grote visie, is eigenlijk een flop omdat men er niet in slaagt het te operationaliseren. Voor Pact 2020 zijn er twintig concrete doelstellingen die ook aantonen dat het niet goed gaat met de regio, maar we moeten natuurlijk toegeven dat we op bepaalde niveaus nog altijd goed scoren, al was het maar door onze prestaties uit het verleden. Ik heb me ten aanzien van ViA steeds zeer kritisch opgesteld. Ik probeer dat al van in het begin van deze legislatuur te verwoorden. Ondertussen heeft de minister-president dit in een artikel in Knack bevestigd. Hij begint er stilaan ook aan te twijfelen. Hij vindt dat het tijd voor actie is geworden.

Ondertussen heeft ook de Studiedienst van de Vlaamse Regering een studie gemaakt. Ik wil natuurlijk enkele andere accenten leggen dan de heer Watteeuw. Het valt ons vooral op dat we slecht scoren op het vlak van logistiek en infrastructuur. Ik heb het rapport deze ochtend nog eens helemaal gelezen. Het volgende citaat over de problematische verkeerscongesties in de omgeving van economische knooppunten lijkt me zeer belangrijk: "De aangekondigde plannen voor de aanpassing van infrastructuur en beheer zijn nog onvoldoende gerealiseerd om meetbaar positieve effecten te kunnen hebben op de verkeerscongesties."

Vlaanderen heeft hiervoor gekozen. We boeren echter achteruit. Dit blijkt tevens uit de regelmatig verschijnende index met de logistiek meest aantrekkelijke regio's. Enkele jaren geleden stonden we nog vooraan. Nu zien we dat Vlaanderen op zowat elke lijst daalt.

Dit geldt ook voor onze export. Ik heb de minister-president hierover al eerder vragen kunnen stellen. We hebben nog een lange weg af te leggen. We zijn vanuit een slechte startpositie vertrokken. Dit is een verschil met de logistieke infrastructuur. Vlaanderen en België beschikten over een goede infrastructuur. Dit is nu niet meer het geval. Wat de export betreft,

zijn we met onze nadruk op halffabrikaten nooit sterk in de hoogtechnologische export geweest. Daar situeert zich natuurlijk de toekomst.

De ontwikkelingen inzake onderzoek en ontwikkeling (O&O) zijn door het Rekenhof en de Vlaamse Raad voor het Wetenschapsbeleid al uitentreuren herhaald. Nu sluit de Studiedienst van de Vlaamse Regering zich hierbij aan.

Tot slot raakt de werkzaamheidsgraad maar niet opgekrikt. We moeten op dit vlak nog een heel grote inhaalbeweging uitvoeren. Dit interfereert natuurlijk gedeeltelijk met de federale bevoegdheden.

De heer Deckmyn heeft al verwezen naar de grote campagne, die overigens 64.500 euro exclusief btw heeft gekost. Ik heb hierover al eerder vragen kunnen stellen. Vooral de 'Ik doe'-campagne vormt een van mijn favoriete onderdelen. Ik heb nog een paar aanvullingen die niet voor publicatie geschikt zijn.

Ik zou in dit verband trouwens willen verwijzen naar de prachtige website www.vlaamseregeringinactie.be. Deze website staat los van www.vlaandereninactie.be en verdient zeker dat iedereen ze eens controleert. Ze is echt de moeite waard.

Minister-president, hoe evalueert u de studie van de Studiedienst van de Vlaamse Regering? Erkent u de veeleer negatieve teneur van dit rapport? Ik weet dat u een geboren optimist ben. Acht u de doelstellingen van het Pact 2020 tegen 2020 haalbaar? Ik weet dat u de op de Barcelona-norm gebaseerde doelstellingen voor 2014 inzake O&O niet meer zult halen. Welke beleidsconclusies knoopt u zelf vast aan de eerste nulmeting? Zullen er bijsturingen volgen? Zo ja, welke? Hoe zult u een dynamiek tot stand brengen? Hoe zullen de resultaten van het rapport ten aanzien van de verschillende beleidsdomeinen worden vertaald?

Ik heb deze vraag om uitleg al een tijdje geleden ingediend. Misschien is hierover ondertussen al iets verschenen. Ik zou toch eens willen vragen wat de bevindingen van die eerste door de Vlaamse Regering georganiseerde 'open dialoog'-dag zijn. De resultaten-meting is aan de verschillende stakeholders voorgesteld. Wat zijn de bevindingen? Zullen hier concrete resultaten uit voortvloeien? Zo ja, welke?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ViA gaat al een tijdje mee en heeft zijn verdiensten. ViA heeft voor een zekere mobilisering van drijvende krachten in Vlaanderen gezorgd. We moeten dat niet onder stoelen of banken steken.

Ik zou nog een aanvullende vraag willen stellen. ViA omvat een breed doelstellingenpakket. Ik vraag me af of we ons op dit vlak niet wat soberder kunnen opstellen. We moeten dit eens met het Europees beleid vergelijken. Er is een Lissabon-strategie. In het licht van die strategie zijn heel veel verschillende doelstellingen geformuleerd. De Europese Commissie evalueert die strategie nu. De Lissabon-strategie is er niet in geslaagd de ambitieuze doelstellingen te halen die in 2000 voor het jaar 2010 zijn vooropgesteld.

Uit die evaluatie blijkt dat we ons misschien beter op een vijftal hoofddoelstellingen zouden richten. De Europese Commissie concentreert zich niet langer op de tien of vijftien doelstellingen van de Lissabon-strategie, maar op een vijftal nieuwe doelstellingen.

Een van die doelstellingen betreft de werkgelegenheidsgraad, waar een nieuwe definitie aan is gegeven. Een andere doelstelling betreft O&O. De optie in verband met 3 percent wordt herbevestigd. We moeten er goed op letten wat hier allemaal in wordt opgenomen. Wat de talentvorming en -ontwikkeling betreft, is een doelstelling voor het onderwijs geformuleerd. Op het sociale vlak is een doelstelling in verband met armoede naar voren geschoven. Wat het milieutechnisch aspect betreft, is er een doelstelling in verband met de energie-bevoorrading. Deze vijf concrete doelstellingen zijn niet unisono op het eng economische gericht: ze gaan breder. Alles wordt op deze vijf doelstellingen gericht.

Uit de vragen blijkt ook dat het voor die bepaalde partij over die bepaalde doelstelling gaat, terwijl het bij een andere partij over een andere doelstelling gaat. Ze vallen wel allemaal onder ViA. Moeten we niet wat soberder zijn qua aantal doelstellingen en ons echt richten op een aantal hoofdprioriteiten?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister-president, het verbaast me natuurlijk niet dat de toon van de interpellatie en de vraag van de oppositie niet alleen kritisch, maar zelfs negatief kritisch is. Het is logisch dat men kritisch is. Het parlement moet dat ook zijn. Ook de regering zelf dient kritisch te zijn, zowel ten aanzien van ViA als van het pact. Ik denk dat ze dat ook is.

Vooreerst wil ik toch beklemtonen dat de N-VA zich ten volle achter de ambities blijft scharen. Op zich is het ook gewenst dat een overheid een aantal doelstellingen vooropstelt. Het feit dat de Vlaamse Regering dit zowel via ViA als het Pact 2020 doet in overleg met het brede middenveld, met de syndicale organisaties, met werkgevers en werknemers, is positief. Dat heeft voldoende waarde om verder op te bouwen. Het gaat om een engagement dat we hebben bewerkstelligd dat niet op elk bestuursniveau kan worden gehaald. Tijdens deze legislatuur hebben we er ook voor gekozen de vooruitgang met betrekking tot deze concrete doelstellingen systematisch op te volgen. Het gaat niet alleen om het verwoorden van doelstellingen, maar ook om het formuleren van parameters en dergelijke, waardoor we op basis van cijfermatige gegevens de zaken kunnen opvolgen. We hebben dat ook voor een deel uit handen gegeven. De Vlaamse Regering heeft een onafhankelijke raad aangeduid, waardoor ze als het ware een objectieve opvolging kan bewerkstelligen inzake de doelstellingen die ze zelf heeft opgelegd.

Wat de nulmeting betreft, denk ik dat er heel wat negatieve punten naar voren komen. Dat was ook te verwachten. We voelden het allemaal met onze ellebogen aan dat het allemaal niet goed zat. Indien we dat aanvoelen niet hadden gehad, hadden we ook geen behoefte gehad aan een ViA en een Pact 2020. Het is net omdat we vaststellen dat we op sommige punten de rol dreigen te lossen, dat we tanden – en niet zomaar links of rechts een tandje – moeten bijsteken, zodat we opnieuw de koppositie in Europa innemen. Daarvoor is die nulmeting ook een troef. Ze toont aan wat onze sterktes, maar vooral ook wat onze zwaktes zijn, waar de opportuniteiten, maar ook de gevaren liggen.

Los van de beschouwingen van de collega's moet ik toch ook zeggen dat we beslissingen aan het nemen zijn en dat we er ook genomen hebben. Het blijft natuurlijk als een paal boven water staan dat uit de rapporten blijkt dat er nog enorm moet worden gewerkt aan de concurrentiepositie en de economische relance van Vlaanderen. Wat het marktaandeel van de Vlaamse economie in de uitvoer betreft, in het bijzonder naar de nieuwe groeilanden, zijn we niet helemaal mee. De afgelopen jaren gaan we ook achteruit in de rangschikking van de kennisregio's. Van de vijfde plaats in 1997 zijn we in 2007 op de negende plaats beland.

Wat O&O betreft: dat is ons voldoende bekend. Het is al ten volle aan bod gekomen tijdens andere debatten, onder andere bij die over de begroting. We blijven onderschrijven dat de ambitie van 3 percent op termijn opnieuw moet worden gehaald. Ik wens echter ook een lans te breken om niet alleen te kijken naar de input van die 3 percent, die natuurlijk relevant is, maar ook naar de output. Net voor het paasreces hebben we in het parlement een prachtige uiteenzetting gehoord van baron Stouthuysen over de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek in verband met de bedrijven. Dat kost niet meer, integendeel. We moeten werken aan de efficiëntie van de logistiek en het transport. Voorzitter, net voor het paasreces hebben we een belangrijke beslissing genomen in verband met een van de moeilijkste punten in Vlaanderen met betrekking tot de logistiek. Ik verwijs daarbij naar het Oosterweeldossier.

Al bij al onderken ik de problematiek zoals ze voorligt. Ik denk dat de minister-president de afgelopen weken en maanden in tal van media zijn bekommernissen geuit heeft. Dat is

genoegzaam bekend. Het is nu zaak de handen uit de mouwen te steken en te streven naar resultaten. Ik kijk dan ook uit naar het antwoord van de minister-president. We blijven echter ook ons vertrouwen uitdrukken in de plannen die voorliggen. We zijn te allen tijde bereid die doelstellingen mee te realiseren.

De voorzitter: De inbreng van de N-VA was uiterst positief. Het was bijna een liefdesverklaring. In deze momenten is dat een politiek signaal. Minister-president, u hebt het volle vertrouwen van de meerderheid. *(Gelach)*

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, liefde moet regelmatig bevestigd en herbevestigd worden. *(Gelach)*

Dat die niet van de oppositie kan komen, dat begrijp ik. Dat de oppositie een paar keer op diezelfde – versleten – nagel klopt, daar kan ik inkomen. Dat is typisch voor de oppositie.

Aan de collega's van de oppositie wil ik toch zeggen dat men van de politiek een langetermijnvisie verwacht, dat men over de legislatuur heen moet durven kijken. Dat was zeker een debat in de vorige legislatuur, toen, als ik me niet vergis, de heer Watteeuw hier nog niet actief was. Men heeft toen terecht gesteld dat we een plan opmaken dat tot 2020 loopt en dat we ook de politieke verantwoordelijkheid op ons zouden nemen. Dat plan is er. Het heeft heel wat tijd gekost, omdat we niet zomaar aan communicatieboys en -girls gevraagd hebben om eens iets flashy in elkaar te steken. Nee, we zijn heel grondig gaan nadenken. We hebben heel veel gediscussieerd met de 'captains of society', een concept dat toen is ontstaan, en met allerlei organisaties. We hebben een plan: ViA 2020. Europa is daar nu pas mee bezig, met de Lissabondoelstellingen en dergelijke. Wij hebben dat al. U moet maar eens informeren bij uw collega's in andere landen. Men kijkt met enige jaloerse blik naar ons en ons plan.

Het klopt, mijnheer Vereeck, los daarvan hebben we het Pact 2020 met duidelijke doelstellingen. Het gaat voort op het Pact van Vilvoorde dat loopt tot 2010. We werken met langetermijnvisies op de politiek en op Vlaanderen. Daar hoor ik de oppositie weinig over zeggen, nochtans is dat veel interessanter, mijnheer Deckmyn, dan het aantal vrienden op Facebook. U houdt van cijfers. Wel, van begin februari tot begin maart hebben er 25.198 mensen de website van ViA bezocht, zijn er 3400 buttons uitgedeeld en zijn er 2972 vrienden op Netlog. *(Gelach)*

Ik geef het u maar mee en ik ga ervan uit dat we minstens één trouwe bezoeker hebben, zijnde uzelf. Ik dank u daarvoor. Ik wil de andere leden stimuleren om hetzelfde te doen.

Men heeft voorspeld dat ViA zou doodbloeden. Onder Peeters II zou het al verdwenen zijn. Maar we hebben het in het regeerakkoord gezet! Heel ViA zit tot 2014 in het regeerakkoord. Dat is het meest zuivere en zware engagement dat een regering kan nemen. U moet niet komen vertellen dat het een flop is. Het staat misschien wel goed om dat te beweren, maar het slaat nergens op. We concretiseren het plan gaandeweg. U weet blijkbaar nu al waar we in 2014 zullen staan. Ik raad u aan om daar direct een boekje over te schrijven. Dat wordt mogelijk een bestseller.

Er is al hard gewerkt. We hebben in de vorige legislatuur eigenlijk heel het concept uitgewerkt, de doorbraken, de analyse. In deze legislatuur moet het plan operationeel worden. De acties moeten worden ondernomen.

Tussen haakjes, in het verleden kreeg ik het commentaar dat niemand op de hoogte was van ViA. Nu krijg ik het verwijt dat we mooie campagnes voeren. Ik ben blij dat de heer Deckmyn dat heeft opgemerkt. We hebben serieuze inspanningen gedaan om de gewone Vlaming te bereiken, en we zullen dat blijven doen. We zullen onze visie blijven uitdragen. We zullen die 'awareness' – in mooi Engels –, die gevoeligheid, die ambitie aan iedereen communiceren. Dat vraagt enige inspanning, enig budget. Het is het een of het ander. Als we

dat niet doen, krijgen we de kritiek dat we niet genoeg communiceren. Als we dat dan toch doen, krijgen we de kritiek dat het te veel is. Maar ja, voor de oppositie is het nooit goed natuurlijk. Ik hoop dat u begrijpt dat we stappen hebben gezet.

Voorzitter, ik zal een exemplaar van de nulmeting aan u overmaken, zodat iedereen een kopie kan krijgen. De nulmeting was van groot belang. We wisten wel – zo wijs zijn we wel – dat de oppositie daar ging uit citeren. Ik vind dat geen probleem. U zult ver moeten zoeken naar een andere regering die een onafhankelijke studiedienst engageert om haar werk te analyseren en die studie ook publiek maakt. Iedereen kan lezen waar we staan. We willen onszelf niet op de borst kloppen, we willen niet beweren dat wij de besten ter wereld zijn. We weten dat het op bepaalde punten niet zo goed is. We scoren op minstens vijf criteria zeer zeer goed. Dat hebt u ook gelezen. Volledigheidshalve hebt u dat niet geciteerd. Ik wil daarmee onderstrepen dat de nulmeting ook voor de Vlaamse Regering van groot belang is. Ik heb er geen enkel probleem mee, mijnheer Watteeuw en anderen, dat u de zwakkere punten aanduidt. Ik kan dat alleen maar bijtreden: hier en daar kan en moet er nog vooruitgang worden geboekt. Dat moet vooruitgaan, anders halen we onze doelstellingen niet.

Dat is zowat het algemene gedeelte. Ik kan nog zeggen dat er 460 voorstellen zijn geformuleerd vanuit de SERV, de Verenigde Verenigingen en de Vlaamse administratie. Het belangrijkste is nu om de juiste acties te ondernemen.

Mijnheer Deckmyn, de nieuwe cijfers moeten u verheugen. Er spelen al veel mensen op in. Ik hoop dat u het met me eens bent dat we een heel stevige basis nodig hebben. Dat heeft tijd gekost, maar die basis is er. We hebben een heldere langetermijnvisie en een maatschappelijk draagvlak. We hebben de hele administratie ingepast in een functionele governancestructuur. Voor elke doorbraak is er een topambtenaar die verantwoordelijk is. We hebben die Raad van Wijzen opnieuw samengesteld. We hebben de nodige operationele afspraken gemaakt, ook inzake de verdere projecten van ViA en het communicatieplan. We hebben de monitoring verder uitgeklaard. U kunt zich verblijden: er komen nog andere monitorings naar de vorderingen van de Vlaamse Regering. Wat is er uitgevoerd? Wat niet? Dat gaat het werk van de oppositie vergemakkelijken. We hebben de juiste cadans gevonden. We zullen zo in een andere fase terechtkomen. Ik heb dat al op andere plaatsen onderstreept.

Mijnheer Vereeck, we hebben de nulmeting voorgesteld aan al die organisaties die het Pact 2020 hebben gesteund. Er is reactie op gekomen. Mijnheer Watteeuw, u verwijst naar het ACW, dat is u net als ons wellicht zeer dierbaar, en naar de Verenigde Verenigingen. Het pact is daar aan bod gekomen met de duidelijke vraag om nu te verdiepen, en niet verruimen zoals u dat zegt. Die organisaties zijn zeer blij dat we op het einde nog thema's hebben toegevoegd zoals armoede. Het item 'talenten', waar u naar verwijst, zat er al in. De voorzitter van de Verenigde Verenigingen heeft klaar en helder gevraagd naar een directe aanpak en een verdieping. Dat zal ook gebeuren.

In de vorige legislatuur hebben we het concept en de analyse ontwikkeld. Nu zijn we beland bij de uitvoering. Deze legislatuur moet dat effectief gebeuren. De nulmeting is daartoe een instrument. Ze bevat pijnpunten die hard zijn geformuleerd en waar we hard aan moeten werken. De nulmeting omvat wat mij betreft geen nieuwe bijkomende elementen, maar wel de ernst dat we hard zullen moeten werken om het tij te keren.

Wat de accentverschuivingen en zo meer betreft, is het natuurlijk zo dat toen we vorige legislatuur in een zekere positieve dynamiek zaten, de economische crisis is ontstaan en die heeft ons voor een aantal zaken terug achteruit geslingerd. Het zal nu een nog zwaardere uitdaging zijn.

Mijnheer Vereeck, ik ben er nog altijd van overtuigd dat we de juiste accenten hebben gelegd, de juiste doorbraken. Ik ben er ook van overtuigd dat de doelstellingen de juiste zijn, ook de formulering. Als u ziet hoe Europa nu 'EU 2020' aan het formuleren is, dan merken we dat we goed zitten. Ik ben het natuurlijk met u eens dat dit nog heel wat werk zal vergen. Het is

nu belangrijk om de route aan te houden en om niet opnieuw te discussiëren over de vraag of het geweer van schouder moet worden veranderd, want dat zou dodelijk zijn en is wat mij betreft niet aan de orde. De doelstellingen zijn haalbaar, maar dat betekent dat iedereen zich erachter moet zetten, dat iedereen de schouders eronder moet zetten, vandaar ook die communicatie.

Over de open dialoog heb ik het al gehad. Het regeerakkoord zal ook gemonitord worden en dan zullen we de nodige communicatie erover doen. Dit zal niet de laatste keer zijn dat er vragen over worden gesteld, maar ik ben ervan overtuigd dat we de juiste aanpak hebben. Ik begrijp dat het geduld van sommigen op de proef werd gesteld, maar met de beslissingen die deze regering heeft genomen om te operationaliseren, zal dit de komende maanden duidelijk worden. De communicatie is daar toch al een aspect van dat werd opgemerkt.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, de minister-president en ook de heer Van Dijck vinden blijkbaar dat de oppositie te negatief-kritisch is, maar dat kan moeilijk anders als u ziet dat dit een herkauwen is van vroegere initiatieven. Het blijft een herkauwen zonder dat we echt concrete resultaten zien. Ik verwijs naar verschillende initiatieven die ook tijdens de vorige legislatuur werden genomen. Ik heb hier ook een voorstel van resolutie bij, dat werd ondertekend door twee mensen die hier nu ook aanwezig zijn, dat tijdens de vorige legislatuur door de plenaire vergadering werd aangenomen. In die resolutie is men lovend over ViA, maar vraagt men om een duidelijke budgettaire inschatting van de zaken. Ik heb daarnet ook verwezen naar het feit dat we een duidelijke budgettaire inschatting missen, maar ik heb geen concreet antwoord gekregen op die vraag.

Minister-president, zelfs mensen die aan de wieg stonden van dit project, van ViA, zijn nu al kritisch. U kunt wel zeggen dat ze nu in de oppositie zitten, maar ik zal even de heer Gatz, die hier aanwezig is, citeren. Hij zei in een krant dat wanneer er niet snel iets gebeurt, het hele project evengoed kan worden afgevoerd. Er wordt nu vastgesteld dat er geen budget is. Een langetermijnvisie is inderdaad goed, maar, minister-president, een langetermijnvisie hanteren en zo'n plan opstellen, maar het bij het plan laten, is niet goed. Een langetermijnpolitiek moet natuurlijk wel gedurende die lange periode tussentijds worden ingevuld en dat zie ik nu niet echt gebeuren, tenzij met een heraankondiging van zaken die we in het verleden al gehoord hadden.

U schermt natuurlijk met het aantal bezoekers en er wordt een beetje lacherig gedaan over Facebook, maar het is natuurlijk wel de bedoeling van zo'n immens grote campagne om reacties bij de bevolking los te weken. Of wat was uw bedoeling? U zegt zelf dat het uw bedoeling is om naar de bevolking te gaan. Ik constateer maar dat er uiteindelijk geen echt resultaat is van zo een groots opgezette campagne. Ik herhaal dat het eerder een vorm van propaganda is voor het feit dat u het als Vlaamse Regering goed doet, maar u vindt het blijkbaar grappig dat er slechts zeven discussiethema's zijn op de site van ViA en een totaal van 193 reacties – ik heb dat vandaag nog eens nagekeken. Ik vind dit maar mager voor een zo groots opgezette campagne en het verbaast me dat men dit grappig vindt. Ik vind het pover. Het illustreert dat ViA helaas misschien een lege doos zal blijven.

Minister-president, u stelt dat het belangrijk is dat er een stevige basis is en ik wil u daar deels in volgen, maar het is niet de eerste maal dat we dit verhaal horen. Het is een beetje de rode draad in heel mijn betoog: het is een herkauwen van zaken die we in het verleden al hebben gehoord. Het geeft me echt een déjà-vugevoel. Ik verwijs naar de vele initiatieven uit de vorige legislatuur die de collega's en ik al hebben vernoemd.

Uit een heel omfloerst antwoord van uwentwege onthoud ik dat het nu gaat gebeuren. U hebt ons verteld dat we de rest achter ons moeten laten, dat ViA nu volledig klaar is en in de startblokken staat, dat u nu duidelijk voor de invulling zult kiezen. Wij zullen dit alvast

kritisch opvolgen en dixit de heer Van Dijck zullen we er wellicht iets te negatief kritisch tegenaan kijken.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, u sneert graag ten aanzien van de oppositie. U doet dat ongebreideld en ik zie aan uw gezicht dat u zich daarbij amuseert. Ik moet ook toegeven dat u dat goed kunt, u sneert heel goed, op een bijna bewonderenswaardige manier, niet iedereen kan dat op een dergelijke elegante en subtiele manier.

Het nadeel ervan is dat u af en toe de nuances uit het oog verliest. Ik heb in mijn interpellatie het opzet van ViA of van Pact 2020 niet in vraag gesteld. Ik heb de communicatie van de recente campagne niet in vraag gesteld, noch het opzet van de nulmeting, maar ik vond dat de nulmeting een aanleiding was om het debat aan te gaan. Ik merk immers het contrast tussen het meer dan 4 jaar geleden opgestarte ViA door uw voorganger en de nulmeting. We kunnen daaruit leren. Er is een contrast tussen de resultaten en de ietwat optimistische campagne. Dit is geen verwijt, maar ik mag daar toch vragen bij stellen? Ik zie het contrast tussen de topregio die we ambiëren te zijn en de cijfers. Het is toch normaal dat we daarover in debat willen gaan. U stelt dat iedereen in het buitenland met een jaloerse blik naar ons kijkt, maar dat komt dan eerder door het idee over ViA en Pact 2020, dan door de positie die we nu innemen inzake indicatoren en doelstellingen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Er zijn heel wat zaken waaruit blijkt dat we helemaal niet de topregio zijn die we volgens sommigen zijn.

Ik noteer over uw antwoord, dat eigenlijk heel algemeen was – want u kunt moeilijk beweren dat we een concreet antwoord hebben gekregen op onze vragen – dat u erkent dat de positie op diverse vlakken minder rooskleurig is dan velen dachten en dat er nood is aan bijsturing, verdieping en versnelling, dat we meer zullen moeten doen dan er in eerste instantie werd gepland. Ik hoop dat u het inderdaad meent en dat u de verdieping realiseert die wordt gevraagd door ACW en de Verenigde Verenigingen om u meer te richten op milieu, armoede, cultuur en etnische minderheden. Ik zou graag van u in de toekomst vernemen hoe u dit concreet zult aanpakken, want daarover blijft u natuurlijk heel vaag.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: In feite heeft het antwoord van de minister-president me negatief verrast. Ik heb geen kritiek geuit op het feit dat hij een visie ontwikkelt of dat de vorige Vlaamse Regering een visie heeft ontwikkeld. Ik zou hem daartoe oproepen. Ik roep de minister van Begroting al maandenlang op een visie op of een meerjarenplanning voor de begroting te ontwikkelen. Dat is op zich positief. We zijn het hier volledig mee eens. We geven ook geen kritiek op de organisatie van een nulmeting. Dat getuigt van een moderne aanpak van het overheidsbeleid. De minister-president moet die bal niet in ons kamp leggen. We hebben hier geen kritiek op gegeven.

Pact 2020 bevat een aantal positieve elementen waar we het eens mee kunnen zijn. De ontwikkeling van Vlaanderen als een logistieke draaischijf en de verhoging van de werkzaamheidsgraad zijn slechts twee voorbeelden. We hebben er enkel een probleem mee dat er zo weinig gebeurt.

Volgens de minister-president moeten we ‘awareness’ creëren. Hij wil daarvoor de media inzetten en buttons uitdelen. Ik wacht op de dag waarop alle ministers met hun buttons zullen rondlopen. Dit lijkt me geen goede benadering. De minister-president moet gewoon verwezenlijkingen in het veld tot stand brengen. Op die manier zal het voor de burger duidelijk worden wat Pact 2020 en ViA allemaal concreet inhouden. Een campagne zal niet helpen: het gaat om concrete verwezenlijkingen.

De minister-president verwacht een constructieve houding van de oppositie. We zijn kritisch. Ik verwacht ook dat hij zelf een constructieve, kritische houding aanneemt. Ik heb net gevraagd of hij de teneur van het rapport erkent. Ik had gehoopt dat hij iets anders zou zeggen. Vlaanderen doet het goed, maar we bollen achteruit. ViA slaat niet aan. Eigenlijk had ik hem, zoals in Knack, horen toegeven dat er iets misloopt met de manier waarop ViA wordt geoperationaliseerd. Het blijft hier een goednieuwsshow. Zolang hij verder op die weg gaat, zullen we op onze eigen, ietwat cynische manier kritiek blijven leveren. Zodra de minister-president verklaart dat we niet goed bezig zijn en dat het niet aanslaat, mag hij van ons constructieve ondersteuning verwachten. Dit is volgens mij de teneur van het rapport en van de uitspraken die ik hier van leden van de meerderheid en de oppositie hoor.

Tot slot wil ik nog twee puntjes met betrekking tot Pact 2020 naar voren brengen.

We moeten ons stilaan eens afvragen wat de relevantie van de twintigste doelstelling is. De minister-president kent deze doelstellingen natuurlijk van buiten. Ik weet niet of hij hier zelf nog kan achterstaan. Deze doelstelling betreft de schuldenvrije positie van Vlaanderen. De meeste leden van de Vlaamse Regering hebben die doelstelling ondertussen overboord gekieperd.

Ik beweer niet dat we de doelstelling voor 2014 niet zullen halen. Indien ik de economische toekomst zou kunnen voorspellen, zou ik hier niet zitten. In dat geval zou ik als dikbetaalde consultant voor financiële instellingen werken. Ik verwijs in verband met het feit dat we die norm niet zullen halen naar de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI). De VRWI heeft een fantastisch scenario ontwikkeld. Hieruit blijkt welke inspanningen we zouden moeten leveren. Ik denk dat iedereen, minister Lieten inbegrepen, het ermee eens is dat we die doelstelling niet zullen halen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil nog een bemerking naar voren schuiven. Het is evident dat de oppositie de zaken kritischer of negatiever bekijkt. Uit de nulmeting blijkt echter ook dat Vlaanderen, wanneer het om het welbevinden van de Vlamingen met hun leefsituatie gaat, vijfde op 125 regio's staat. Er is misschien een correlatie met wat hier de voorbije weken en maanden is besproken. Dit is misschien een van de redenen waarom de sense of urgency niet altijd aanwezig is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Volgens sommigen gaan het hier om het herkauwen van bepaalde zaken. We hebben dit plan vanuit de vorige legislatuur meegenomen. Mij lijkt het positief dat we niet van de doorbraken afwijken. We blijven hierop hameren. Volgens sommigen herkauwen we gewoon. Voor het overige ga ik ervan uit dat daden beter zijn dan woorden. Ik zal me dan ook tot daden beperken.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Deckmyn, door de heer Watteeuw en door de heer Vereeck werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opvolging van de overdracht van de Nationale Plantentuin van Meise

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Voorzitter, deze vraag om uitleg betreft een steeds weerkerend onderwerp. Eigenlijk is het min of meer een trimesteriële vraag. Meestal stel ik een vraag in de herfst, wanneer de Nationale Plantentuin er mooi bij staat, en in de lente, een andere prachtige periode om de Nationale Plantentuin te bezoeken. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy/Gelach)*

Kijken mag, maar aankomen niet. Het zou in elk geval mooi zijn indien we dit patrimonium helemaal in Vlaamse handen zouden kunnen krijgen. Dit zou ons in staat stellen deze plantentuin verder uit te bouwen en als een goede huisvader te beheren.

Het zou in elk geval een goede zaak zijn het niemandsland te verlaten waarin we ons nu al een tiental jaar bevinden. De overdracht van de Nationale Plantentuin is in 2001 afgesproken en in de Lambermontakkoorden opgenomen. Aangezien de samenwerkingsovereenkomsten nooit zijn afgerond en nooit van de nodige handtekeningen zijn voorzien, is die overdracht echter nooit uitgevoerd. Het is natuurlijk mogelijk dat de minister-president me straks kan melden dat er witte rook uit de schouw komt.

Een blik op de archieven leert me dat ik de minister-president op 6 oktober 2009 voor het laatst een vraag om uitleg over dit onderwerp heb gesteld. We hebben toen geleerd dat er verregaande en vergevorderde gesprekken zijn geweest. Op een bepaald ogenblik heeft de federale overheid zich ermee gemoeid. De toezichthoudende ministers, minister Reynders en minister Laruelle, hebben toen beslist dat er een duidelijke eigendomsidentificatie van de wetenschappelijke verzameling en van het herbarium moest komen. In maart 2009 heeft de directeur van de Nationale Plantentuin voor de uitvoering van die opdracht een commissie van internationale experts samengesteld.

Begin juni 2009 heeft die commissie haar werk voltooid. Een van de conclusies was dat er een inventaris moest worden opgesteld van alle collecties en van alle specimens die nog geen instituutslabel droegen. Die lijst moest door de Wetenschappelijke Raad van de Nationale Plantentuin worden goedgekeurd en zou tegen eind augustus 2009 worden opgesteld.

Op 2 maart 2010 is in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een mondelinge vraag over dit onderwerp gesteld. Minister Laruelle heeft toen verklaard dat de Wetenschappelijke Raad van de Nationale Plantentuin het beginsel en de rapporten van de expertencommissie op 27 augustus 2009 heeft aanvaard. En ze voegt eraan toe: “Ondanks de problemen ten gevolge van het uitblijven van het samenwerkingsakkoord, werken wij goed samen met de directeur van de Nationale Plantentuin om de collecties in goede staat te houden en ervoor te zorgen dat de nodige investeringen worden gedaan. De heer Ramelo” – de directeur – “levert ook constructief werk voor de opstelling van het taalkader”.

Ondertussen zijn ook die besluiten blijkbaar ondertekend. Dat geldt ook voor het koninklijk besluit met betrekking tot de trappen van de hiërarchie voor de nationale plantentuin. Die werden vervolgens overgemaakt aan minister Reynders. Het zit allemaal heel ingewikkeld in elkaar. Ook ik kan soms niet helemaal meer volgen.

Minister-president, ik heb maar één korte vraag. Ze klinkt natuurlijk een beetje cynisch. Nu één van de laatste hindernissen is genomen, namelijk de goedkeuring van de rapporten van de expertencommissie, en de goedkeuring door de gemeenschappen van de vastgestelde methode, staat er, als ik het goed heb begrepen, blijkbaar niets meer in de weg om na 10 jaar de samenwerkingsakkoorden te ondertekenen en de plantentuin definitief over te dragen aan Vlaanderen. Is dat zo? Wat is de stand van zaken en de verdere planning terzake?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Demesmaeker, uw begin was zeer mooi. U zei dat u twee keer per jaar een vraag stelt over dit onderwerp, in de lente en in de herfst. Het spijt me niet dat het nu lente is, maar ik moet u wel zeggen dat het antwoord dat ik kan geven, hetzelfde is als dat van 6 oktober 2009.

Het klopt dat de wetenschappelijke raad voor de Nationale Plantentuin op 27 augustus 2009 het werk heeft afgerond. Zoals minister Laruelle heeft gezegd, zijn een aantal zaken inderdaad uitgeklaard. Tot mijn grote spijt is er echter geen vooruitgang geboekt in dit dossier. Los van het feit dat heel wat zaken gefinaliseerd en uitgewerkt zijn, is de wil blijkbaar nog altijd niet aanwezig om dit dossier op te lossen. Ik kan alleen maar herhalen wat ik op 6 oktober 2009 heb gezegd.

– *De heer Ludwig Caluwé treedt als voorzitter op.*

Ik ga er met hetzelfde cynisme als u van uit dat we dit dossier tot een goed einde kunnen brengen. Tot nader order is dat echter niet het geval.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Spijtig genoeg had ik dit antwoord verwacht. Ik blijf echter op dezelfde, versleten, ondertussen misschien kromme, maar hopelijk niet verroeste nagel kloppen, omdat ik het belangrijk vind dat we verder inspanningen leveren om dit dossier vlot te krijgen.

Ik heb het overzicht gegeven. Ik heb de indruk dat men dit dossier al jaren verdrinkt in oeverloze technische discussies. Ik vraag me af welke agenda daar achter zit. Het geeft toch te denken. De geruchtenmolen draait volop. Men zou eraan denken om een aantal verworvenheden uit het Lambermontakkoord, die we dan wel hebben verkregen, op de helling te plaatsen. Dat gebeurt op het moment dat een aantal afspraken die toen werden gemaakt 10 jaar later niet eens zijn uitgevoerd. We moeten dat zeker in het achterhoofd houden als men onderhandelt over de zogeheten oplossing voor Brussel-Halle-Vilvoorde.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evaluatie en toekomst van het kadaster van de ondergrond

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik denk dat deze vraag bij u terecht is gekomen omdat u minister van Openbare Werken was toen een onderdeel van de Vlaamse portaalsite met betrekking tot de ondergrond gerealiseerd werd. Ik heb het dan over het Kabel en Leiding Informatie Portaal (KLIP) en het Federaal Kabels en Leidingen Informatie Meldpunt (KLIM). De ene is een federale en de andere een Vlaamse portaalsite voor de aannemers, waarin de ondergrond in kaart is gebracht. Op sommige punten is er een overlapping. Toch blijven er na de gasramp in Gellingen nog steeds ongelukken gebeuren.

Naar aanleiding van het ongeval in Spiere-Helkijn richt ik deze vraag tot de Vlaamse Regering. Minister-president, het ongeval in Spiere-Helkijn had misschien vermeden kunnen

worden indien de aannemer, uitvoerder van ondergrondse werken, niet aan de werken had mogen beginnen indien hij niet in het bezit gesteld werd van een machtiging afgeleverd door de gemeente. Die machtiging kan onder andere inhouden dat de nutsmaatschappijen vooraf door de gemeente verwittigd worden van het uitvoeren van werken en er aldus een signaalfunctie ontstaat, waarbij de vergunning tot uitvoering van de werken pas gegeven kan worden indien de site vrijgegeven wordt door de gemeente. Initieel moet de opdrachtgever de gemeente in staat van kennis brengen en een uitvoeringsmachtiging aanvragen.

Minister-president, worden naast de lopende evaluaties van het systeem andere doortastende initiatieven genomen om dergelijke ongevallen te vermijden? Vindt u ondertussen, 5 à 6 jaar later, dat het apart bestaan van KLIP naast KLIM wel degelijk functioneert? Kan een gemeentebestuur een reglement goedkeuren waarbij het op zijn grondgebied strikte maatregelen oplegt aan de uitvoerders van ondergrondse werken, zowel op privé- als op openbaar domein?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik ben toch een beetje verbaasd over de suggestie van de heer Reekmans om de lokale besturen en gemeenten er opnieuw zeer actief bij te betrekken. Zijn partij is altijd de pleitbezorger voor efficiëntie, voor automatisering.

Ik heb het even opgezocht. Blijkbaar werkt het KLIP- en KLIM-systeem goed. Er is één portaal, dat ook heel compatibel is. Er is geen dubbel gebruik. De gebruikers zijn heel erg tevreden. Het systeem is digitaal. Het lijkt me toch niet aangewezen om nu terug te gaan naar het verleden en aan elk bestuur te vragen om de zaak te controleren, om een eigen reglement goed te keuren, met in het slechtste geval 308 verschillende reglementen tot gevolg. KLIP is net een voorbeeld van hoe de Vlaamse overheid heel efficiënt kan optreden, de veiligheid kan bevorderen. Als er verbeteringen mogelijk zijn, laten we daar dan voor zorgen. We mogen echter de klok niet terugdraaien en de afzonderlijke gemeentebesturen met deze opdracht belasten.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, ik heb een volledig overzicht van KLIP. Ik ben nog altijd bevoegd voor de ondergrond. Bepaalde zaken heb ik niet afgegeven. Het ongeval op 2 maart was natuurlijk een ware ramp. Naast het overzicht verwijs ik ook naar de beleidsnota. Daarin staat dat we er verder werk van zullen maken, zeker met betrekking tot het informatiemodel kabels en leidingen.

U stelt me de vraag of een gemeente een reglement ter zake kan goedkeuren. Mijn antwoord daarop is dat het niet aangewezen is dat elk gemeentebestuur zijn eigen regels oplegt. Vóór de realisatie van KLIP moest iedereen die grondwerken uitvoerde zelf op zoek gaan naar de aanwezige kabel- en leidingbeheerders. Dat gebeurde veelal door de gemeenten of de stad te contacteren.

Een van de voordelen van KLIP is dat de planaanvrager niet langer de gemeente moet contacteren. Artikel 6 van het KLIP-decreet bepaalt dat kabel- en leidingbeheerders verplicht zijn om zich in KLIP te registreren.

Hierdoor werden gemeenten ontlast van een administratieve taak. Uw voorstel introduceert opnieuw deze en andere bijkomende lasten voor de lokale besturen. Daarenboven is het ook niet aangewezen dat elk lokaal bestuur andere regels zou opleggen, waar collega Van den Heuvel terecht op wijst. Hierdoor wordt het voor de uitvoerders van grondwerken en de beheerders van kabels en leidingen onmogelijk om eenduidige richtlijnen door te geven aan hun werknemers wat het veiligheidsrisico enkel zou verhogen in plaats van verlagen.

Ik zal u een volledig overzicht bezorgen van de ramp. Het is heel spijtig dat alles zo gelopen is. Ik kan u ten slotte wel meedelen dat, naar aanleiding van het ongeval, het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen alle nutsbedrijven actief in het Brusselse Hoofdstede-

lijke Gewest en het Waalse Gewest heeft gecontacteerd en gewezen op de verplichtingen die gelden in Vlaanderen. Daarnaast worden ook alle gemeenten die grenzen aan Vlaanderen, ook in Frankrijk en Nederland, geïnformeerd. Naast de initiatieven uit het regeerakkoord waar ik net naar verwezen heb, moeten we daar onverdroten verder op ingaan. We moeten de informatie, niet alleen voor ons, maar ook voor Brussel, Wallonië, Frankrijk en Nederland, verder verzorgen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, het was een vraag, geen voorstel. Ik heb dit gevraagd omdat we bijna maandelijks vaststellen dat KLIP en KLIM nog steeds niet werken. Daar getuigen de verschillende ongevallen van. Ik heb dit vooral gevraagd omdat de intercommunales nog steeds elk om beurt de straten opengooien en dichtmaken. Dat gebeurt nog altijd in veel gemeenten. Het zou een optie kunnen zijn om een bijkomende signaalfunctie te creëren. De gemeenten zouden dat met een reglement kunnen realiseren.

Minister-president, u kiest daar echt niet voor. Ik hoop dat u dan op zijn minst – u zit zowel in Vlaanderen als federaal in de meerderheid – al eens begint met de inventarisatie van de ondergrond naar de gewesten te halen. Vlaanderen moet zelf zijn volledige ondergrond in kaart kunnen brengen zodat we niet meer voor elke leiding de federale portaalsite nodig hebben. We zouden de Plantentuin van Meise graag in Vlaamse handen hebben, maar voor de veiligheid van de Vlaming moeten we ook die ondergrond in handen krijgen. Ik reken erop dat u daar werk van maakt, aangezien u de bijkomende signaalfunctie afwijst.

Mijnheer Van den Heuvel, u citeerde zonet zogezegd uit het LDD-programma. Ik raad u aan eens naar www.ldd.be te gaan en het wat beter te lezen. Wat u net oreerde, klopt niet.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Bent u dan tegen efficiëntie of zo?

De heer Peter Reekmans: Ik herhaal: www.ldd.be. Als u dat gelezen hebt, ben ik steeds bereid het debat met u aan te gaan.

De heer Koen Van den Heuvel: U gooit twee zaken op een hoop: de veiligheid en de coördinatie van werken. De veiligheid wordt bewaakt door het KLIP-systeem. Dat werkt voortreffelijk. U hebt het altijd over een ongeval in Spiere-Helkijn, het was een ongeval in Wallonië! KLIP is daar niet van toepassing. Wallonië is zelfs een beetje jaloers op ons systeem. Qua veiligheid biedt het aan de aannemers een grote zekerheid.

Ik kan u wel volgen inzake de coördinatie van werken. Daar rust misschien wel een taak voor de lokale besturen. Ik ben ervan overtuigd dat de meerderheid van de Vlaamse gemeentebesturen dat probeert te doen. Coördinatie betekent onder meer dat de straat niet om de 3 maanden wordt open- en dichtgegooid. Coördinatie en veiligheid zijn echter twee aparte zaken.

Gas en elektriciteit zijn federale bevoegdheden. Dat is een uitdaging. Misschien zorgt onze vriend Dehaene daar ook nog wel voor een oplossing. Dat moet inderdaad bij verdere staatshervormingen worden besproken.

Ik kan u geruststellen, mijnheer Reekmans, de meerderheid zal op korte termijn een initiatief nemen en een voorstel van decreet indienen om dat decreet nog verder te verbeteren zodat de veiligheid optimaal kan worden gewaarborgd.

Minister-president Kris Peeters: De heer Reekmans weet wel dat het spijtige ongeval gebeurd is in Wallonië waar er geen KLIP-systeem bestaat. We hebben heel wat inspanningen geleverd voor de afstemming van KLIP en KLIM. Alles kan natuurlijk beter, maar bij mijn weten functioneert het goed. Wat dat ongeval betreft, zit het probleem meer in het gebrek aan een systeem. Wij moeten verbeteren wat kan worden verbeterd.

U maakt er een grapje van. De nutsbedrijven zouden om beurt de straat open- en dichtleggen. Dat ligt wel achter ons, geloof ik. De lokale besturen en de nutsbedrijven hebben samen al een hele weg afgelegd. Dat gebeurt nu op een andere manier in Vlaanderen.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, aangezien de heer Van den Heuvel net een aanpassing van het decreet omtrent KLIP aankondigde, denk ik dat mijn vraag wel degelijk pertinent was. Dat geldt zeker gezien de regelmaat van de ongelukken met gas en dergelijke in Vlaanderen. Als de meerderheid een decreetswijziging plant, zal dat echt wel nodig zijn.

Ik ben ook tevreden. Ik stel hier al sinds vorig jaar vragen over, zowel schriftelijke als mondelinge. Ik ben tevreden dat de meerderheid eindelijk inziet dat KLIP nog veel efficiënter kan. Er moet nog aan worden gewerkt. Natuurlijk was dit initiatief een goede aanzet, maar of hoogspanningsleidingen van Elia en de gasleidingen nu federale materie zijn of Vlaamse, dat maakt niet veel uit. Maar een federale en een Vlaamse portaalsite is niet nodig. Elk gewest kan perfect zijn leidingen in kaart brengen. Dat zeggen aannemers voortdurend zelf. Nu moeten ze zowel KLIP als KLIM raadplegen en dat maakt het heel moeilijk. Het blijft een web voor de vele aannemers die niet over personeel beschikken.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil u niet onderbreken, maar u zegt zaken die niet kloppen. U weet dat wel waarschijnlijk.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik weet heel goed wat ik aan het vertellen ben, en u weet waar ik het over heb. Als het niet klopt wat ik zeg, heeft KLIM geen nut meer. Bel heel snel naar Dehaene en laat het hem heel snel federaliseren. Ik denk dat de Walen dat niet gaan willen houden, als het niet klopt wat ik zeg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het communicatiebeleid van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 97 van 8 februari 2010 over het Vlaams imago- en reputatiemanagement hebt u enkele opmerkelijke zaken neergeschreven, vandaar mijn bijkomende vragen.

Een eerste opmerkelijk antwoord was natuurlijk dat de Vlaamse overheid onder de vacature van een imagomanager met uitgebreide opdrachten en taken een ambtenaar met de rang van adviseur heeft aangeworven die niet eens zelf mag beslissen of hij interviews toestaat. In de functieomschrijving van de vacature stond onder meer dat de imagomanager opdrachten moest uitvoeren zoals het uittekenen van het gewenste imago van Vlaanderen, tot crisiscommunicatie over beleidsbeslissingen die politiek gevoelig zijn of een negatieve internationale persaandacht hebben. De imagomanager moet werk maken van een structureel overleg tussen de ministeriële woordvoerders. Dit overleg moet ertoe leiden dat ze op een lijn zitten en moet voorkomen dat de politieke communicatie op eenzijdige wijze het imago van de Vlaamse overheid zou bepalen. De man die meende geschikt te zijn om deze functie uit te oefenen, is ingebed in een multidisciplinair team en mag momenteel enkel achter de schermen werken.

Ten tweede blijkt uit het antwoord van de minister-president dat de Vlaamse Regering nog steeds niet weet wat het gewenste imago van de Vlaamse overheid of van Vlaanderen bij de nationale media en journalisten is.

Ten derde heeft de minister-president melding gemaakt van een raamovereenkomst met een extern communicatiebureau in verband met crisiscommunicatie. Zo zou een raamovereenkomst met een extern communicatiebureau zijn afgesloten om een snelle, accurate en proactieve crisiscommunicatie te begeleiden.

Ten vierde heeft de minister-president bekendgemaakt dat een multidisciplinair team binnen de Vlaamse overheid een communicatieplan voor het Belgisch voorzitterschap van de EU heeft opgesteld. Tot slot heeft de minister-president in zijn antwoord aangekondigd dat de ministeriële woordvoerders in de loop van maart 2010 voor het eerst allemaal samen een overlegvergadering zouden houden.

Minister-president, binnen welke termijn verwacht u klaarheid over het imago dat de Vlaamse Regering voor de Vlaamse overheid en voor Vlaanderen bij de media en de journalisten wil bewerkstelligen?

Met welk extern communicatiebureau heeft de Vlaamse overheid een raamovereenkomst voor crisiscommunicatie afgesloten? Wat wordt exact van dit bureau verwacht? Tegen welke vergoeding zal dit gebeuren? Heeft dit bureau al initiatieven genomen op het vlak van de crisiscommunicatie? Zo ja, welke initiatieven zijn al genomen?

Wat zijn de krijtlijnen van het communicatieplan van de Vlaamse overheid voor het Belgisch voorzitterschap van de EU? Waarover wil de Vlaamse Regering tijdens het Belgisch voorzitterschap communiceren? Hebben de woordvoerders van de verschillende ministers van de Vlaamse Regering in maart 2010 vergaderd? Zo ja, wat heeft dit overleg opgeleverd?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, in zekere zin zijn we natuurlijk allemaal zelf ambassadeurs van de regio die we vertegenwoordigen. Indien we in het licht van onze werkzaamheden naar het buitenland gaan, stellen we ons voor. We vertellen natuurlijk ook iets over de regio waar we vandaan komen.

Minister-president, in welke mate speelt het feit dat de Vlaamse kranten steeds minder over redacteurs in het buitenland beschikken een rol in de achteruitgang van het imago van Vlaanderen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dit onderwerp is hier in het verleden al een paar maal aan bod gekomen. Indien ik het goed heb begrepen, heeft mijn schriftelijk antwoord er opnieuw toe geleid dat hierover vragen worden gesteld. Dit is zeer spijtig, maar het ligt natuurlijk volledig aan mezelf. Het is natuurlijk belangrijk dat alles volledig wordt uitgeklaard.

Mevrouw De Vroe heeft het in haar vraagstelling over een imagomanager. Ik heb het liever over een reputatiemanager. We zijn ervan uitgegaan dat alle betrokken partners binnen de Vlaamse overheid hierover gesprekken moeten voeren en een visie moeten ontwikkelen. Die visie moet in samenwerking met alle departementen, maar ook in samenwerking met het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (F.I.T.) en met Toerisme Vlaanderen worden ontwikkeld. We moeten gaan voor een inhoudelijk sterk onderbouwd en breed gedragen langetermijnvisie en -beleid. Het is niet de bedoeling, voor zover dit al zou lukken, onze reputatie snel met een aantal blitzacties te verbeteren. Het is duidelijk de bedoeling een langetermijnvisie en -beleid te ontwikkelen. Dit is de opdracht die de reputatiemanager heeft gekregen. Die visie en dit beleid moeten binnen de overheid breed worden gedragen. De afgelopen maanden is vanuit die visie aan analyses, marktonderzoek en intern overleg gewerkt.

Naar aanleiding van een vraag van de heer Van Der Taelen over hetzelfde onderwerp heb ik trouwens ook in de commissie Buitenlands Beleid tekst en uitleg gegeven om de stand van zaken en de verdere aanpak toe te lichten.

Hopend dat dit niet onmiddellijk tot nieuwe vragen leidt, zal ik kort een aantal actielijnen toelichten.

De eerste actielijn betreft een ambitie voor 2010. We willen tot een omschrijving van het merkverhaal over Vlaanderen komen. Dit moet in samenwerking met externe merkenexperts en op basis van een voorbereidende analyse en een intensief overleg met de beleidsverantwoordelijken gebeuren. Dit merkverhaal wordt een korte, gevalideerde tekst met troeven en waarden die in alle internationale communicatie zullen worden vermeld. Hierdoor zullen de entiteiten van de Vlaamse overheid niet zelf aan de slag moeten om die boodschap te bepalen. De communicatie van de verschillende actoren zal onderling versterkend werken.

De basis van deze tekst zal door de kernwaarden uit ons beleid en door de input uit het marktonderzoek worden gevormd. Het merkverhaal omvat tevens een duidelijke merken-architectuur. Dit zijn richtlijnen over de wijze waarop consequent naar België, Brussel, de Europese Unie en dergelijke moet worden verwezen en over de naamgeving die in anderstalige communicatie moet worden gebruikt. Termen als ‘Flanders’, ‘Flemish’, ‘Flemings’ en ‘Dutch speaking’ zijn slechts enkele voorbeelden die worden gebruikt om hetzelfde aan te duiden. In de praktijk leidt dit tot een kakofonie.

De volgende stap, die eveneens dit jaar moet worden gefinaliseerd, betreft de inhoudelijke toepassing van dit merkverhaal in de internationale communicatie van de Vlaamse overheid. Het gaat om een integratie in de bestaande communicatiekanalen van het F.I.T., van Toerisme Vlaanderen en van diverse departementen en andere entiteiten. Daarnaast zullen bijkomende inspanningen de concrete verwezenlijkingen in beeld brengen.

De derde stap houdt in dat het merkverhaal visueel of grafisch in de internationale communicatie aan bod zal komen. We moeten de toepassing van het merkverhaal over Vlaanderen in de internationale communicatie van partners stimuleren. De heer Vereeck heeft daarnet al opgemerkt dat ieder van ons eigenlijk een ambassadeur is. Dat geldt zeker voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers, maar ook voor de lokale en provinciale overheden, de havens, de academies, de onderzoeksinstellingen, de bedrijven en dergelijke.

Parallel hiermee moet het merkverhaal ten aanzien van de eigen bevolking worden toegepast. Dit maakt deel uit van Vlaanderen in Actie (ViA). De imagocommunicatie past in het ruimere plaatje betreffende het beleid ten aanzien van en de relatieopbouw met de beoogde doelgroepen. Om die reden vormt de ontwikkeling van het merkverhaal slechts een onderdeel van de langetermijnstrategie.

De komende maanden zullen we de bestaande communicatiekanalen met betrekking tot buitenlandse journalisten, diplomaten, Europese functionarissen, expats en dergelijke evalueren en bijsturen. We beschikken al over het een en het ander, zoals Flanders Today en de persberichten die worden verzonden. Die evaluatie is afgerond. We moeten nu eens zien waar er behoefte aan bijsturing is. De onthaalcommunicatie ten aanzien van deze doelgroepen wordt onder de loep genomen. Waar mogelijk en noodzakelijk, zullen we tot verbeteringen overgaan.

Het thema van de internationale openheid zal explicieter worden verwerkt in de binnenlandse communicatie, wat overigens een speerpunt van ViA is, en in de interne communicatie door de Vlaamse overheid.

Om ons reputatiebeleid blijvend te verbeteren, blijven we bovendien permanent een vinger aan de pols houden. We maken hiervoor gebruik van marktbevragingen, externe benchmarks, mediamonitoring en dergelijke. Die verbetering kan immers niet door middel van een eenmalige shot tot stand worden gebracht.

Over het extern communicatiebureau heeft de heer Vereeck me op 7 oktober 2009 al een schriftelijke vraag gesteld. Het communicatiebureau in kwestie is de firma RCA uit Hasselt. We verwachten van deze firma dat ze maatwerk levert aan de entiteiten binnen de Vlaamse

overheid op het vlak van de crisiscommunicatie en het reputatiemanagement. Bestellingen bij RCA kunnen betrekking hebben op de organisatie van mediatrainingen en de consultancy over plannen, draaiboeken en monitoring. Indien nodig, kan bij RCA ook bijstand tijdens een crisis worden besteld. Dit alles gebeurt aan de hand van een prijzentabel die de uurlonen van het in te schakelen personeel regelt voor de gehele duurtijd van de bestellingsopdracht. Tot op heden werden bij de firma RCA voornamelijk bestellingen voor mediatrainingen geplaatst. De overeenkomst met RCA betreft dus een samenwerking op afroep, op decentraal niveau, en vervangt geenszins de centrale coördinatie van onze werking inzake beeldvorming en reputatiezorg. Alle actoren binnen de Vlaamse overheid kunnen een input doen of een vraag stellen.

We zijn sterk bezig met het Europese voorzitterschap. Er zijn communicatieambities geformuleerd. Ten eerste willen we de Vlaamse bevolking nauwer betrekken bij het Europese project, en hun de krachtlijnen van het Europese beleid meegeven, met duidelijke parallellen inzake onze eigen ambities van Vlaanderen in Actie. Ten tweede grijpen we het voorzitterschap aan om Vlaanderen beter bekend te maken bij een aantal internationale doelgroepen: de deelnemers aan de diverse evenementen, de medewerkers van de EU-instellingen, de internationale perscorrespondenten actief in Brussel enzovoort.

Op uw laatste vraag kan ik positief antwoorden. Op 9 maart is er een zeer vruchtbare vergadering geweest. Daar wordt nu verder aan gewerkt.

Mijnheer Vereeck, inzake de reputatie en de hele internationale uitstraling is er niet één maatregel, maar zijn er verschillende die genomen moeten worden. U vraagt of we niet wat zwakker staan omdat we toch niet zo veel buitenlandse correspondenten hebben. Dat aantal daalt ook nog eens. Mogelijk is dat één reden. In verband met die kranten heb ik een andere opmerking gekregen, namelijk voorstellen om met die kranten afspraken te maken in verband met een wekelijkse internationale bijlage. Ik denk daarbij aan El País. Bij ons is er Flanders Today, dat lang geleden werd opgestart. Het wordt nu geëvalueerd. We moeten wel goed weten wat we doen. De gesprekken daarover zijn volop aan de gang om de juiste keuzes te maken. Als dat gebeurd is, kunt u daarover uitgebreid vragen stellen. Ik hoop wel, mevrouw De Vroe, dat mijn antwoorden u bevredigd hebben en dat u voldoende duidelijkheid hebt gekregen over dit onderwerp.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat wij allen Vlaanderen en het imago van Vlaanderen een warm hart toedragen. Dat is ook de reden van mijn vele vragen over dit thema. Ik heb toch nog twee kleine bijkomende vragen. U had het over het bureau RCA uit Hasselt. Uit uw antwoord heb ik niet kunnen opmaken of u tussen het tijdstip van de aanwerving van de imagomanager en nu al een beroep hebt gedaan op het bureau, onder meer in verband met crisiscommunicatie.

U verwees ook naar de vergadering van 9 maart met de woordvoerders van de ministers. U zei dat het een zeer vruchtbare vergadering was. We mogen allemaal hopen dat alle woordvoerders in de toekomst op één lijn zitten.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, wanneer zal die evaluatie van Flanders Today enzovoort plaatsvinden?

Minister-president Kris Peeters: We zijn er volop mee bezig. De vraag is of we een aantal zaken verder moeten zetten. We hebben het contract om persberichten in het Frans en het Engels enzovoort te versturen voor een beperkte periode verlengd. Ook dat wordt geëvalueerd. We zijn volop bezig om die zaak te bekijken. Op basis daarvan zullen we zo snel mogelijk de nodige beslissingen nemen.

De heer Lode Vereeck: In 2020?

Minister-president Kris Peeters: U begint nu echt cynisch te worden. Voorzitter, ik denk dat we het incident best sluiten.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik herhaal mijn vraag. Hebt u ondertussen al een beroep gedaan op het bureau RCA uit Hasselt sinds de aanwerving van de imagomanager?

Minister-president Kris Peeters: Ik heb daarnet gezegd dat op het bureau een beroep is gedaan voor mediatrainingen. Voor het overige is er bij mijn weten geen beroep op gedaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■